

МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ МІЖНАРОДНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Синіговець О.М.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Розвиток світової економіки визначають об'єктивні процеси природного руху економічного розвитку та вирішальні дії таких учасників, як впливові держави, ТНК, міжнародні організації, міжнародні інтеграційні групи. Зараз маємо безпрецедентний тиск цих впливаючих факторів. Дослідження формування і інституціоналізації міжнародних організацій в контексті вибудовування на цьому рівні міжнародних відносин є актуальним.

Внаслідок складності процесу формування міжнародних стратегій економічного розвитку при глобалізації існує підвищене значення участі міжнародних організацій, як засновників системи наднаціонального регулювання міжнародної діяльності. Міжнародні організації є стратегічними суб'єктами соціально-економічної діяльності. Вони реалізують свої функції у вирішенні сучасних проблем, важливих для усього світу, виступаючи регуляторами здійснюють вагомий вплив на спрямованість і результативність світового економічного розвитку, об'єднуючи країни, які є їхніми членами, акумулюють великий фінансовий, виробничий, науковий та інший потенціал. Дослідження факторів, що визначають економічний розвиток, розширяється міжнародною конкуренцією основних гравців світового ринку. Нова природа конкуренції в міжнародних економічних відносинах є інституційною.

Серед держав спостерігається активний пошук нових і дієвих механізмів захисту внутрішніх ринків і освоєння інших ринків ресурсів, товарів і послуг. Тому і розвивається міжнародні інститути, здатні вирішувати завдання розвитку національних економік і цілих регіонів світу. Темп технологічних змін, геополітичні зміни, цифрове середовище визначають конкуренцію міждержавних міжнародних організацій з новими формами багатостороннього міжнародного співробітництва. Такі тенденції розвитку міжнародних організацій мають свої переваги і великі ризики, що обумовлюють світові кризи. Міжнародні організації мають вагому роль в процесах сприяння розвитку, надаючи фінансову, технічну і іншу допомогу. Суперництво і співробітництво є змістом глобальної конкуренції. Але ж інституційні підходи не виключають тиск окремого представника. Рішення інституцій глобального регулювання можуть призводити до диспаратного соціально-економічного розвитку, поглиблення дисфункціональності глобальної економічної системи. У рішеннях виявляється природне прагнення до максимізації власних вигід на світовому ринку, що визначає не тільки інструменти досягнення цілей держав, алей призводить до виникнення нових конфліктів. Співробітництво повинно сприяти удосконаленню існуючих і розвитку нових форм діяльності міжнародних організацій при максимальному узгодженні інтересів учасників.

Література:

1. Multilateralism and the challenges of the United Nations. 5 Apr 2019. UNITED NATIONS. URL: <https://www.un.org/pga/73/2019/04/05/multilateralism-and-the-challenges-of-the-united-nations>